

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/230/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210184
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Pytliaková Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5312210184.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Adrianou Pytliakovou, PhD. v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou, doručenu súdu dňa 27. 9. 2012 domáhal voči žalovanej náhrady majetkovej škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 553,20 €. V žalobe navrhol, aby súd medzitýmnm rozsudkom rozhodol o zodpovednosti žalovanej za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Čadca, pretože nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom V. X., nar. X.X.XXXX v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Žalobu odôvodnil tým, že ako oprávnený navrhol zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie pohľadávky voči povinnému V. X., nar. X.X.XXXX. Súdny exekútor pridelil exekučnej veci číslo EX 814/2005. Následne súdny exekútor požiadal Okresný súd Čadca o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré bolo vydané pod číslom 5502*007590. Dňa 16.9.2010 spísal a podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora, ktorý spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky v zmysle príslušných právnych predpisov. Exekučný súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej lehote 30 dní od doručenia návrhu, v zmysle § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, platného od 1. 9. 2005, resp. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, platného od 1. 12. 2006. O okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, sa dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 9.8.2011 o zmene súdneho exekútora. Uplatnená majetková škoda vo výške 175,- € predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a to na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,- € a na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje, spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje, spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- €. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tým, že konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho

dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že nastanú účinky predpokladané ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávnym úradným postupom exekučného súdu došlo k vystaveniu nasledovným rizikám: neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko insolvencie povinného. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do jeho zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj jej majiteľov, pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik jeho ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na jeho strane ako aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Výšku primeranej náhrady nemajetkovej ujmy určil z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 €. Preto si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,32 € za každý mesiac omeškania v 327 dní. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 28.8.2013 navrhla podanú žalobu zamietnuť, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Poukázal na zmätočnosť žaloby, napr. v časti označenia povinných, najmä v odlišných dátumoch narodenia, označenia exekučného konania, uvedenia relevantných údajov, ako dátum doručenia podania na súd a dátum, kedy sa dozvedel o vzniku škody. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazom na exekučný spis, ale v skutočnosti celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd. Zo žaloby nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keďže žalobca namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote a zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Žalobca neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu - prieťahov v konaní, a to ani v rámci vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania nároku. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v súdnom konaní, nakoľko túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 23. 4. 2012 jej boli doručené dňa 23. 4. 2012, preto bol nárok žalobcom uplatnený na súde predčasne. Na výzvu na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobca reagoval len všeobecnou odpoveďou, ktorou nedoplnil žiadané informácie. Neposkytnutím súčinnosti na predbežné prerokovanie nároku žalobca zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody. Nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. Žalobca doposiaľ nepredložil dôkazy, potrebné pre posúdenie nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Všeobecným predpokladom rozhodnutia o zmene súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora, spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. Pripúšťa, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty, najmä ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, preto exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora, v zmysle § 44 ods. 9 Exekučného poriadku. Žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, akým je podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu, čím porušil svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa §

415 Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonných lehôt neznamena automaticky prieťahy v konaní. Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup. Keďže pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi, v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Súd, konajúci o náhrade škody, môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Žalobca si vo vzťahu k predpokladu posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania. Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Preto nepovažuje za preukázanú existenciu prieťahov v konaní. V zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku žalobcu, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23. 4. 2009, t. j. 3 roky pred dňom, kedy mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. K materiálnej škode uplatnenej žalobcom uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Žalobca vyčíslil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, pričom ho mala zaťažiť výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca neuvádza, či vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Žalobca ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, ktorý využíva nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím a po ňom, a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. Žalobca teda nepreukázal vznik škody, ani jej výšku. K náhrade nemajetkovej ujmy uviedol, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti sú irelevantné, keďže náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Žalobca uvádzaný zánik podnikateľských aktivít a plánov bližšie nekonkretizoval. Je potrebné prihliadať aj na povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto činnosťou vytvorené. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, o čom svedčí napr. článok v denníku SME zo dňa 16. 7. 2012 a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie. Preto aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom okresného súdu.

Žalobca návrhom doručeným súdu dňa 21.5.2015 a 26.6.2015 navrhol, aby súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Ako dôvod uviedol, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7 C 6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobcovi na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V danom konaní vystupujú na strane žalovanej v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a v 2. rade Pohotovosť s.r.o. - žalobca, za účasti vedľajšieho účastníka. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 7. 10. 2013 v súlade s § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v rade 1. - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Odporkyňa v rade 1. navrhla položiť nasledovné prejudiciálne otázky:

1.) Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2.) V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobca, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jeho absolútnu nečinnosť žalobcu a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3.) Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobcom uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať z vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4.) Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7 C 6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne žalobca i žalovaná v tomto konaní, má podľa žalobcu pre ďalší priebeh aj rozhodnutie v konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa názoru súdu nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. kreuje len prípadnú možnosť, nie povinnosť rozhodnutia procesného súdu o prerušení konania, ak dospeje k záveru, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre jeho rozhodnutie, alebo, ak dal na takéto konanie podnet. V prvom rade poukazuje súd na to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie, že Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené na zodpovedanie prejudiciálne otázky formulované v predmetnom návrhu na prerušenie konania v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7 C 6/2010, ani neuviedol pod akou spisovou značkou je predmetné konanie na Súdnom dvore Európskej únie vedené. Zároveň súd má za to, že prípadné rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie nemôže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Z návrhu vyplýva, že predmetom konania na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7 C 6/2010 je náhrada škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého nároku sa domáha žalobkyňa (ktorá nie je účastníčkou tohto konania), pričom účastníci tohto konania (žalobca a žalovaná) vystupujú v predmetnom konaní na strane žalobcu. Zodpovedanie uvedených prejudiciálnych otázok nemá význam pre rozhodnutie v tejto veci, s týmto konaním nesúvisí, nakoľko predmetom tohto konania je nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanej spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Súd vyššie uviedol dôvody, pre ktoré dospel k záveru, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup, ani nezákonné rozhodnutie. Zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok nepovažoval súd za významné pre rozhodnutie v tejto veci, preto návrh na prerušenie konania zamietol.

Právny zástupca žalobcu dňa 26.6.2015 elektronicky doručil súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady neustrannosti súdu a sudcu. Namietal, že žalobcovi nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Čadca. Žalobca pritom trvá, aby mu bolo toto rozhodnutie doručené a v prípade, že Krajský súd rozhodne, že sudcovia Okresného súdu Čadca z prejednávania veci vylúčení nie sú, má záujem sa proti tomuto rozhodnutiu brániť všetkými možnými zákonnými prostriedkami. Nedoručenie spomínaného uznesenia tvorí prekážku v konaní.

Zo spisu mal súd preukázané (doručenka je na č.l. 19 a 121 spisu), že právnomu zástupcovi žalobcu boli dňa 2.4.2013 a dňa 27.4.2015 doručené uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 7NcC/69/2013-16 zo dňa 1.2.2013 a č.k. 7NcC/13/2015-115 zo dňa 31.3.2015, ktorým bolo rozhodnuté o nevyhlúčení zákonnej sudkyne Mgr. Aleny Jančulovej a o nevyhlúčení novo určenej zákonnej sudkyne JUDr. Adriany Pytliakovej, PhD. (určenej na základe opatrenia OS Čadca zo dňa 10.2.2015 z dôvodu dlhodober PN zákonnej sudkyne Mgr. Aleny Jančulovej), z prejednávania a rozhodovania v danej veci. Termín pojednávania bol vytýčený na deň 29.6.2015. Vyššie citované uznesenia Krajského súdu v Žiline boli právnomu zástupcovi žalobcu doručené 2.4.2013 a dňa 27.4.2015, termín pojednávania bol vytýčený na deň 29.6.2015, je nepochybné, že uznesenia Krajského súdu v Žiline o nevyhlúčení zákonnej sudkyne Okresného súdu Čadca z prejednávania rozhodovania danej veci boli právnomu zástupcovi žalobcu doručené, a tvrdenie právneho zástupcu žalobcu je v tomto smere nepravdivé. Zároveň súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca ako aj jeho právny zástupca mali vedomosť o nariadení pojednávania vo veci už dňa 8.6.2015 a už v tomto momente mohli vzniesť procesný návrh na zrušenie pojednávania z uvedeného dôvodu, a nie až tri dni pred termínom pojednávania. Rovnako dôvodom na odročenie nebolo ani navrhnutie znaleckého dokazovania žalobcom, ktorý návrh bol všeobecný a neobsahoval konkrétne skutočnosti vo vzťahu k danej veci. Z uvedených dôvodov súd preto konal a rozhodol podľa § 101 ods. 2 OSP v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej. Z týchto dôvodov súd návrh žalobcu na zrušenie termínu pojednávania a návrh žalobcu na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom na vyčíslenie vzniknutej škody, ako aj posudkom z odvetvia Európske právo na interpretáciu a aplikáciu smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 na pojednávaní dňa 29.6.2015 zamietol.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 29.6.2015. Žalobca, právny zástupca žalobcu, ani žalovaná sa na pojednávanie nedostavili. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila a žiadala, aby súd pojednával v jej neprítomnosti z dôvodu zachovania hospodárnosti konania.

Na daný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. 7. 2004. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu, prietahom v konaní, došlo po účinnosti uvedeného zákona. Zákon upravuje osobitným spôsobom zodpovednosť za škodu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

Preto súd okrem osobitného zákona č. 514/2003 Z. z. aplikoval podporne aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoločné ustanovenia občianskeho zákonníka o náhrade škody tretí oddiel - § 441 Občianskeho zákonníka o spoluúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na vzniku škody, článok 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, exekučný poriadok.

Právomoc Okresného súdu v Čadci na konanie a rozhodnutie podľa § 8 OSP a § 15, 16 zákona č. 514/03 Z. z. je daná. Súd konanie nezastavil podľa § 103, § 104 ods. 1 prvá veta OSP. Ku dňu rozhodovania súdu podľa § 154 ods. 1 OSP uplynula lehota 6 mesiacov od podania žiadosti nadriadenému súdu. Bolo preto právne irelevantné, že lehota nebola dodržaná ku dňu podania žaloby. Pre posúdenie právomoci súdu je právne irelevantné, že žalobca neodstránil vady žiadosti o predbežné prejednanie nároku v stanovenej lehote (§ 16 ods. 2 druhá veta zákona č. 514/2003 Z. z.: „Tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde“). Na Okresný súd v Čadci žalobca doručil kópie žiadostí o predbežnom prejednaní nárokov s dátumovou pečiatkou nadriadeného orgánu. Doručenie žiadostí potvrdila vo svojom vyjadrení aj žalovaná. Súčasťou žiadostí bol aj nárok týkajúci sa tohto súdneho sporu. Tým mal súd splnenú podmienku zo strany žalobcu podľa § 15, 16 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovať nárok na náhradu škody s nadriadeným orgánom ako podmienku právomoci súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Žalobca je v spore aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.).

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi: obsahom spisu OS Čadca sp. zn. 16C/230/2012, žaloby čl. 1 a násl., plnomocenstvo čl. 5, vyjadrenie sudcov čl. 12 a násl., uznesenie KS Žilina č.k. 7NcC/69/2013-16 zo dňa 1.2.2013, návrh žalovanej na spojenie vecí čl. 24 a násl., vyjadrenie žalovanej čl. 26 a násl., návrh žalobcu na zrušenie nariadeného pojednávania čl. 40 a násl., vyjadrenie žalobcu čl. 45 a násl., znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 čl. 57 a násl., uznesenie KS Žilina č.k. 7NcC/13/2015-115 zo dňa 31.3.2015, návrh žalobcu na prerušenie konania čl. 123 a násl., návrh žalobcu na zrušenie termínu pojednávania čl. 130 a násl., ospravedlnenie neúčasti žalovanej na pojednávaní čl. 141, návrh žalobcu na prerušenie konania čl. 143 a násl., návrh žalobcu na zrušenie termínu pojednávania čl. 152 a násl., obsah spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 13Er/1148/2005 a to žiadosť o udelenie poverenia čl. 1, návrh na vykonanie exekúcie čl. 2, notárska zápisnica čl. 5, zmluva o úvere čl. 7, poverenie čl. 11, návrh na zmenu súdneho exekútora čl. 12, vyjadrenie k návrhu na zmenu exekútora čl. 17, uznesenie čl. 43 spisu, odvolanie čl. 48, uznesenie čl. 53, opatrenie podpredsedu OS Čadca čl. 59, návrh na prerušenie konania čl. 61, dovolanie čl. 65, uznesenie čl. 76 exekučného spisu.

Z pripojeného exekučného spisu 13Er/1148/2005 mal súd preukázané, že exekučné konanie začalo dňa 4.11.2005, návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný elektronicky dňa 20.9.2010. Dňa 19.10.2010 súd vyzval pôvodného exekútora, aby sa vyjadril k podanému návrhu oprávneného na zmenu exekútora, a aby si pôvodný exekútor zároveň vyčíslil trovy exekúcie. Podaním doručeným súdu dňa 18.11.2010 sa k návrhu vyjadril pôvodný súdny exekútor, podal podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie, vyčíslil trovy exekúcie a zaslal exekučný spis. Súd dňa 13.1.2011 vyzval nového súdneho exekútora a právneho zástupcu žalobcu, aby sa k podnetu/vyjadreniu pôvodného súdneho exekútora vyjadrili. Dňa 21.1.2011 bolo súdu doručené vyjadrenie nového súdneho exekútora a dňa 24.1.2011 vyjadrenie žalobcu. Právoplatným uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 13Er 1148/2005-43 zo dňa 9.8.2011 súd danú exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a zároveň rozhodol o trovách exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna urgencia zo strany žalobcu za účelom rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora ako ani sťažnosť žalobcu na prietahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014, vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave, Znalecký ústav, dňa 17. 1. 2014, súd zistil, že úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutia okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému, znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb a predstavuje pri žalobách NZP a NP 30,76 € na jednu žalobu a pri žalobách ZE 31,68 € na jednu žalobu.

Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanou vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Nakoľko k uplynutiu tridsaťdňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora došlo po marci 2009, na toto konanie sa námietka premlčania vznesená zo strany žalovanej nevzťahuje.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

1) Porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prieťahy, § 3 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka).

3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinností vznikla.

1) Porušenie právnej povinnosti súdom, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí, nesprávnom úradnom postupe.

V tomto prípade žalobca tvrdil, že súd porušil svoje zákonné povinnosti tým, že nesprávnym úradným postupom súdu nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Nečinný bol viac ako 432 dní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 uvedeného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinného do 31.12.2012) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 240 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku,

(1) Konania začaté pred 1. decembrom 2006 sa dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis neustanovujú inak.

(2) Ustanovenie § 44 ods. 7 sa použije aj na konania začaté pred 1. decembrom 2006, v ktorých súd ešte neudelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie. V konaniach začatých pred 1. decembrom 2006, v ktorých už súd udelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie, ale

neurčil výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov, súd určí túto výšku na žiadosť exekútora.

Podľa § 44 ods. 7 a 8 Exekučného poriadku, v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (ku dňu 4.11.2005),

(7) Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

(8) Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu žalobcu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 175,- € a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 533,20 €, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Čadca v dôsledku nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal základné atribúty vzniku zodpovednostného právneho vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (tvrdeným v žalobe), vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (tvrdeným v žalobe), ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a zbytočné prietahy v konaní. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prietahov v exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že exekučný súd konal vo veci vednej pod sp. zn. 13Er/1148/2005 plynulo a bez zbytočných prietahov. Podľa § 44 ods. 7 druhá veta Exekučného poriadku, znení účinnom od 1. 12. 2006, súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Je potrebné uviesť, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002). Žalobca ako oprávnený doručil exekučnému súdu dňa 20.9. 2010 návrh na zmenu súdneho exekútora. Pri rozhodovaní o uvedenom návrhu postupoval exekučný súd so všetkou

opatrnosťou, plynulo, prihliadajúc aj k zákonnému ustanoveniu § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. 12. 2006 (vzhľadom na povinnosť súdu postúpiť exekučný spis novému exekútorovi žiadal pôvodného súdneho exekútora o doručenie exekútorskeho spisu a o vyjadrenie, či si uplatňuje trovy exekúcie, ako aj vzhľadom na povinnosť súdu zaslať podnet pôvodného súdneho exekútora na zastavenie exekúcie oprávnenému - žalobcovi na vyjadrenie). Po dôjdení vyjadrenia oprávneného na súd (dňa 24.1.2011) a po preskúmaní podnetu súdneho exekútora na zastavenie exekúcie, súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil, čím odpadol dôvod pre rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval výlučne podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojim postupom porušil povinnosť orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom stanovenej lehoty, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Za mimoriadne dôležité pre rozhodnutie v danej veci súd považuje tú skutočnosť, že ohľadom prípadného prietahu sa nevedlo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v súčasnom znení by len takéto podklady boli relevantné pre priznanie náhrady škody.

Citované ustanovenie je platné od 01.01.2013. Návrh bol podaný v roku 2012, súd však má za to, že predmetné ustanovenie možno brať do úvahy ako výklad pôvodného ustanovenia pri skúmaní nárokov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. platného v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie a začatia tohto konania. Žalobca sa vo svojich žalobách v podstate domáha, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Pokiaľ by však všeobecné súdy, pričom vecne príslušnými by v prvom stupni boli okresné súdy, preskúmavali postup iných všeobecných súdov, mohol by tento postup smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, nakoľko v prípade, ak by sa prieťahov dopustil súd vyššieho stupňa, jeho postup by preskúmaval okresný súd, teda súd nižšieho stupňa. Všeobecný súd teda môže rozhodnúť o priznaní náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. až v prípade, ak už oprávnený orgán rozhodol o existencii prieťahov v konaní. Absenciou predmetného rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prieťahov nebola splnená základná podmienka pre rozhodnutie o náhrade škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, teda nebola preukázaná a ani príslušným orgánom deklarovaná nesprávnosť úradného postupu (prieťahy) exekučného súdu. Z uvedeného je zrejmé, že nebola splnená prvá z 3 kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci žalobcovi a to podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu.

Základné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci musia byť splnené kumulatívne. Keďže podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v danej veci, s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu splnená nebola, nemohol vzniknúť žalobou uplatnený nárok žalobcu, ani nadväzne nemôžu byť splnené podmienky príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou a ani vznik škody, resp. ujmy. Vzhľadom na to už potom nie je potrebné a bolo by nadbytočné a v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania skúmať existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ako aj ich rozsah. Vychádzajúc z týchto skutočností dospel súd k záveru, že žaloba podaná žalobcom je nedôvodná, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Pre komplexnosť súd uvádza, že žalobca súčasne v konaní nepreukázal vznik ani výšku tvrdenej majetkovej škody v sume 175,- €. Žalobca nepreukázal vynaloženie sumy 70,- € na správu vymáhanej pohľadávky, nekonkretizoval, z čoho uvedená suma pozostáva, kedy a akým spôsobom uvedený náklad vznikol. Rovnako si žalobca netvrdil, ani nepreukázal uvedené skutočnosti vo vzťahu k uplatneným nákladom na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,- € a na administratívne spracovanie textov urgencií, poštovné, telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním, kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- €. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobca si uplatňuje právo na náhradu majetkovej škody vo výške 175,- € paušálne, teda bez akejkoľvek konkretizácie a reálneho vyčíslenia nákladov v jednotlivých veciach. Uvedená skutočnosť nebola ovplyvnená ani predloženým znaleckým posudkom, ktorý rovnako vyčísluje majetkovú škodu paušálne pre jednotlivé typy žaloby, bez zohľadnenia konkrétneho prípadu, navyše v sume rozdielnej oproti nároku uplatnenému žalobcom. Taktiež žalobca nepreukázal skutočnosti, tvrdené v žalobe ako dôvody pre náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 533,20 €. Žalobca nepreukázal, že v dôsledku tvrdeného nesprávneho postupu exekučného súdu došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným resp. k insolvenčii povinného. Taktiež žalobca netvrdil, ani nepreukázal, aké konkrétne plánované podnikateľské aktivity a už vytvorené podnikateľské plány zanikli, kedy, v akom rozsahu došlo k hospodárskej strate a akým spôsobom a kedy došlo k ovplyvneniu jeho ďalších podnikateľských postupov, v dôsledku tvrdeného nesprávneho postupu exekučného súdu. Navyše, v zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. 12. 2006, v prípade podania návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované, preto v súvislosti s nerozhodnutím súdu v zákonnej lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, ani nemateriálnej ujmy na strane žalobcu.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa 151 ods. 1, 2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada tohto trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalovanej, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaná si náhradu trov konania uplatnila, avšak nevyčísli ich v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, pričom trovy konania jej zo spisu nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.